

LGBT online pochod 2020 – Dúhový múr nárekov

Branislav Michalka

28. júla 2020 ✚ Spoločnosť

Tento rok boli Bratislavčania aj Pavol Országh – Hviezdoslav ušetrení od pohľadu na námestie zaplnené dúhovými ľuďmi, radostne roztancovanými nad zistením, že vo svete existuje viac ako 80 pohlaví. Epidémia čínskej chrípky, ktorá paralyzovala chod štátu, sa pričínila aj o to, že tento rok sa Dúhový pochod konal len vo forme mediálneho prenosu a tak naň nemohli naraziť rodiny s deťmi, idúce na návštevu centra Bratislavy. No lodi, hojdajúcej sa na vlnách Dunaja, pod slnečným nebom, sa postupne striedali jednotliví účinkujúci a prednášatelia zdravíc.

LGBT - veční martýri netolerancie?

Organizátori online pochodu hneď z kraja pripomenuli, že LGBT ľudia trpia viac ako iní ľudia aj počas epidémie: *„Vývoj na politickej scéne a aj nerovné dosahy protipandemických opatrení ukazujú, že LGBTI ľudia a ich rodiny sú na Slovensku stále na okraji záujmu štátu. Motivovalo nás to usporiadať Pride on-line formou, aby sme aj teraz pripomenuli neriešené problémy LGBTI ľudí na Slovensku.“* Podľa organizátorov „nerovné dosahy protipandemických opatrení“ sa prejavujú tak, že páry rovnakého pohlavia nemôžu v súčasnosti spoločne cestovať, niektoré rozdelila hranica a tie, ktoré sa starajú o dieťa, sa pri tom nemôžu striedať, lebo štát uznáva za rodiča len jednu osobu. V čom ale spočíva ona *nerovnosť* dosahu? Heterosexuáli tiež nemohli cestovať ani chodiť cez hranice. Avšak treba priznať, že v jednom majú organizátori pravdu: o dieťa by sa mali starať obaja rodičia – aj žena, aj muž.

Keď tu hovoríme o *nerovných* dosahoch pandemických opatrení, tak by možno LGBT komunitu zaujalo, že kým oni už môžu nehatane navštevovať svoje reštaurácie a rockové koncerty v sálach, tak katolíci musia mať v kostole na ústach rúško, nemôžu používať svätenú vodu a nanucujú im prijímanie na ruku. Vyžaduje štát takéto prísne opatrenia aj v LGBT podnikoch?

Na online pochode sa však len neplakalo. Zaznel aj hlas optimizmu priam budovateľského, napriek útlaku LGBT komunity, zo strany netolerantných Slovákov. Celú pandémiu zhrnula ombudsmanka Mária Patakyová, ktorá v duchu socialistických agitiek povedala: *„Dosah koronavírusu potvrdil, že všetci ľudia sú ľudské bytosti (nesmierne objavné zistenie, pozn. red.). Prejavovalo sa to aj pri zvládaní pandémie, keď k ruku dielu prikladal každý, bez ohľadu na farbu pleti, rasu, presvedčenie alebo sexuálnu orientáciu.“*

Inak boli prejavy činiteľov a umelcov kombináciou neustálych nárekov a vymenovávaní domnelých krívd. Moderátor Peter Novák alias Šarkan celý pochod odštartoval ponosami na novú vládu: *„Nebudeme ticho, lebo táto krajina sa vyberá akýmsi maďarským a poľským smerom. Po prvých týždňoch sme videli, že dochádza k okliešťovaniu práv žien.“*

Paradoxne, voči strašeniu novou vládou, vyznelo náhle objavenie sa vládneho predstaviteľa priamo na pochode! Ministerka spravodlivosti Mária Kolíková (Za ľudí) sa pridala k pochodu a tiež priniesla svoju

trošku do slovného mlyna sťažností: „*Som presvedčená, že je potrebné robiť ešte veľa krokov, aby sme sa dostali k takej spoločnosti, ktorá je tolerantná a vníma všetky menšiny, ktoré v nej žijú.*“ Toto zaiste nevyzerá na nejakú „poľskú“ cestu. Pani ministerka považuje spoločnosť, v ktorej tancujú na námestiach homosexuálne páry evidentne ešte za málo tolerantnú a chce budovať ešte tolerantnejšiu. Domnievam sa, že to teda s konzervativizmom súčasnej vlády nebude také horúce, ako sa LGBT aktivisti obávajú.

O zlej tvári štátu

Už zmienená Mária Patakyová, ktorá prišla s objavnou teóriou, že „*všetci ľudia sú ľudské bytosti*“, sa obula priamo do štátu: „*Štát nemôže od ľudí len žiadať plnenie povinností ako úhrada daní či výkon práce počas núdzového stavu, musí garantovať aj ochranu práv všetkých obyvateľov vrátane LGBTI komunity. Ak to štát nezabezpečí, aspoň na úrovni minimálneho medzinárodného štandardu, potom porušuje práva tých ľudí, ktorí si ako občania plnia svoje povinnosti. Dovoľuje, aby sa do ich súkromia zasahovalo viac a v rozpore s charakterom Slovenskej republiky ako demokratického a právneho štátu. A prehliada ľudí, ktorí sú tiež zdrojom jeho moci.*“ Zaujímavé, zatiaľ sme vôbec od pani ombudsmanky nepočuli nič o tom ako štát zasiahol do práv občanov, keď im počas epidémie zakázal sv. omše, nanútil im pod vysokými pokutami rúška, zakázal im prežehnávať sa svätenou vodou, či keď štátny prokurátor žaluje politických aktivistov, ktorí sa previnia politicky nekorektnými vyjadreniami.

Svoje LGBT polienko si priložil tak bratislavský primátor Matúš Vallo, ako aj župan Bratislavského kraja Juraj Droba (SaS), ktorý sa prezentoval ako sympatizant LGBT už v minulosti a ktorý teraz povedal: „*Som sklamaný z toho, že Slovensko dnes vyzerá tak, ako vyzerá.*“ Pripomeňme, že strana Juraja Drobu je stranou vládnu, čo opäť ukazuje na to, že na Slovensku sa „poľská“ alebo „maďarská“ cesta konať nebude. Áno, pán župan, aj my sme sklamaní z toho ako Slovensko vyzerá, ale keď to hovorí župan najbohatšieho kraja tak, ako by na tom nemal žiadny podiel, pôsobí to trochu trápne. Pravdepodobne nás ale trápi na Slovensku trápi niečo iné ako vás. Ostatne, netreba hovoriť hneď o tom ako vyzerá celé Slovensko, pozrite sa na cesty vo vašom kraji a namiesto navštevovania dúhových pochodov opravte panelovú cestu na Galantu.

Nespochybniteľnou hviezdou tohoročného pochodu bola evanjelická farárka Anna Polcková, ktorú vlastná cirkev vyzvala, aby radšej odišla z jej radov. Polcková sa preslávila nehoráznymi blábolmi na podporu LGBT a dávaním osoby Božieho Syna do súvislosti s homosexualitou. Teraz si dala záväzok budovateľa Európskej únie, ideovo vplývať na svojich farníkov: „*Dôležitejšia ako priama podpora komunity LGBTI ľudí je vzdelávanie členov zboru, aby ich neodsudzovali a videli v nich svojich blízkych.*“ Potom obligátne pripomenula, ako všetci zúčastnení, LGBT utrpenie: „*Poznám však mnohých, ktorí to šťastie žiť svoj partnerský život v súlade s tým, ako boli stvorení, nemali. Mlčia, stále trpia. Po tom všetkom, s čím sa zdôverili a zdôverujú LGBTI ľudia, mlčať nemôžem, bola by som zbabelá a falošná.*“ Dúfajme, že sa citlivé senzory pani farárky, ktoré má nastavené voči ľudskému utrpeniu, čoskoro zamerajú aj na zabíjanie nenarodených detí. Tým totiž nejde o „partnerský život“, tým ide „o život“.

A dobrá tvár štátu

Na dúhovom virtuálnom nebi nemohla samozrejme chýbať prezidentka Zuzana Čaputová, bývalá členka ľavicovo-liberálnej strany PS a obhajkyňa práva žien na umelý potrat. Podľa nej sú LGBT ľudia „*prirodzenou súčasťou rodín*“. Obávam sa však, že kresťanské ponímanie ľudskej prirodzenosti popisuje rodinu trochu inak.

Aj prezidentka vidí slovenskú spoločnosť ešte ako nevyzretú a neférovú: „*Rozumiem posolstvu Dúhového Pride, za ktorým je túžba ľudí, aby žili v spoločnosti, ktorá sa k nim bude správať férovo a s rešpektom. Myslím si, že ľudia, ktorí očakávajú od politických predstaviteľov napĺňanie hodnôt, v tomto prípade rešpektu ľudskej dôstojnosti, nesmú mať pocit, že chcú niečo nesprávne, neakceptovateľné alebo že by sa za to mali hanbiť.*“ Je to pekné od pani prezidentky, ako odmieta aby mali občania presadzujúci svoje názory pocit, že chcú niečo nesprávne, avšak chce to pri všetkých občanoch? V tom prípade sa určite dostane do rozporov, pretože bude správnym chcieť potraty aj ich odmietať, chcieť registrované partnerstvá aj ich odmietať a pod. Alebo tomu máme rozumieť tak, že nadstraníčka pani prezidentka nemala na mysli všetkých občanov?

Pravdepodobne nie. Chce, aby si len tí liberálni občania nemysleli, že chcú niečo nesprávne. Tí konzervatívni si, logicky, majú myslieť, že chcú niečo nesprávne.

K pani prezidentke sa pridala aj jej bývalá straníčka kolegyňa Irena Biháryová, ktorá je novou predsedníčkou ľavicovej strany PS. Že aj ona je na strane LGBT komunity, o tom nikto nepochybuje a preto je zbytočné sa nad jej vyjadreniami dlhšie pozastavovať. Len krátky výsledok: menšiny trpia, Rómovia aj LGBT. Tých, ktorí oponujú skúseným LGBT aktivistom a nič v podstate nevedia, označila za bláznov.

Podporovateľov pochodu bola aj tento rok dosť. Nadácie, inštitúty a dokonca aj štátne inštitúcie platené z daní tej netolerantnej väčšiny obyvateľstva: Filozofická fakulta Univerzity Komenského (kresťan Komenský by sa určite nesmierne potešil), Divadlo P.O. Hviezdoslava, Galéria mesta Bratislavy. Nechýbali ani zástupcovia veľkého biznisu, napr. Ikea.

Celý, približne hodinu a pol trvajúci program bol doplnený o vystúpenia pokrokových umelcov.

O rok opäť na pochode?

Aké bolo posolstvo tohto výročného, desiateho Dúhového pochodu na Slovensku? V podstate rovnaké ako vždy: sexuálne menšiny sú utláčané a sú im odopierané základné práva.

Z kresťanského hľadiska však o nejakom upieraní práv a útlaku nemôže byť ani reč. Kresťania už poskytli tejto komunite nielen maximum toho čo mohli poskytnúť, ale prekročili aj rámec, ktorý ich limitoval. Týmto rámcom nie sú len zjavené Božie zákony, ale aj Božie zákony vpísané do prirodzenosti stvoreného sveta. A tie predstavujú tú najsilnejšiu hrádzu požiadavkám LGBT.

Aj keby sa všetci kresťania sveta rozhodli klamať a hovoriť to, čo si želá počuť LGBT komunita, tak s realitou to nepohne. Ani tisíc zákonov od stoviek parlamentov nemôže zmeniť realitu. Rockové skupiny môžu vyhrávať od rána do večera a aj tak to nič nezmení na prirodzenosti Bohom stvoreného sveta.

Homosexuálne vzťahy sú neprirodzené a nezriadené. Vedeli to už Platon a Aristoteles a to neboli kresťania. Taká je realita.

Máme teda za sebou ďalší pochod, ktorý napĺňa kresťanov bolesťou. Starší si možno pamätajú ako reagoval pápež Ján Pavol II. keď bol prvý Dúhový pochod v Ríme. Písal sa rok 2000, rok druhého milénia Spásy. Pochod bol evidentne naplánovaný ako kontra-akcia k prebiehajúcim oslavám. Pápež otvorene vyjadril svoj zármutok nad tým, že sa vôbec niečo také mohlo v Ríme uskutočniť a na protest odišiel z mesta do svojho letného sídla v Castel Gandolfo.

Nech je v tom príkladom aj nám. Nepodliehajme tlaku propagandy a dajme najavo svoje presvedčenie a odpor.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/lgbt-online-pochod-2020-duhovy-mur-narekov/>